

ћемо тек сазнати. Велика напозналица је још увек зашто су неки пациенти толико пријемчиви за тежу клиничку слику и због чега су код њих тако прогресивне промене, каже др Мирјана Поледица.

Слике патње пацијената медицинско особље носи са собом и када оду са посла. Док разговарамо смењују се емоције. Сећају се готово сваког пацијента, било да се његово лечење успешно завршило или да је исход био фаталан.

-Тешко је бити у том амбијенту сваког дана. Постоје ситуације у којима сте, уз сву опрему и лекове, немоћни и све што радите не даје резултате. Оно што нас теши и даје нам снагу да поново ујутру дођемо на посао јесу пациенти којима смо помогли и који су отишли кући и наставили свој живот, наводи др Максимовић.

Кажу да их пациенти, упркос заштитној опреми, препознају када се опораве довољно да се врате на одељење. Поздрављају их, а често и траже да погледају њихове најновије резултате како би се консултовали са њима, јер су у њих стекли велико поверење.

Ниједан дан није лак, али неки су ипак тежи од других. Најемотив-

„ПОРЕД ЛЕКАРСКОГДЕЛА, ПАЦИЈЕНТИМА ПРУЖАМО И МОРАЛНУ ПОДРШКУ. СЛУШАМО ЈУХОВЕ ИСПОВЕСТИ, ЖИВОТНЕ ПРИЧЕ... КАДА ПОЧНУДА НАМ ПРИЧАЈУ О ТОМЕ ШТА СУ СВЕ ЧУЛИ О ВИРУСУ, ЗНАМОДА СУ У ФАЗИ КАДА МОГУДА ИДУОД НАСНА ОДЕГЂЕЊЕ“

Тимски рад

Да би у респираторној јединици све функционисало мора постојати одлична комуникација и сарадња између медицинског особља.

-Ово је тимски рад. Где једно стане следеће продужава. Добили смо много опреме. Сестре службе анестезије и реанимације су фантастичне. Када су "нормални" услови и добије се неки уређај обука крене од најосновнијег, а сада је све било убрзано и људи су се одлично снашли. Када смо почињали у марта имали смо четири респиратора који су били од различитих производића. Сада имамо седам или осам различитих врста и сви они се знатно разликују. Наше сестре су ту незаменљиве јер знају да раде на респиратору, али нам је јако значајна и помоћ сестара са других одељења које су се веома брзо уклониле, наводи др Бојана Грујић.

М. МИЈАИЛОВИЋ

није доживе када умре млад пациент или када у једном дану морaju да интубирају њих неколико.

-Протокол је исти за све пациенте и са свима поступамо исто. Ипак, уплив емоција је већи када се ради о неком млађем. Тешко је донети и одлуку да се неки пациент интубира, наводи др Бојана Грујић.

-Са пациентима имамо свакодневну комуникацију и наравно да није свеједно када дођемо у смену и видимо да неког од њих више нема, додаје др Поледица.

Докторке истичу да је страх на почетку био много већи, али да су се временом опустиле. Нажалост, када је пре неколико дана умро колега из шабачке болнице, као и један млади анестезолог из Београда, који при том нису имали никакве основне болести, схватили су да се Ковид може десити баш сваком.

Велике наде полажу у вакцини и верују да је то једини начин да се стане на пут вирусу.

М. МИЈАИЛОВИЋ

ГРАЂАНИ О ВАКЦИНАМА

Подељени ставови

Грађани за вакцинацију могу да се пријаве преко портала eUprava и одаберу да ли желе да буду вакцинисани неком одређеном вакцином или им је свеједно. Грађани старији од 75 година, који су то желелели, већ су примили вакцине, а сада су на реду они од 65 до 74 године. Међу приоритетнима, поред медицинских радника, наћи ће се и просвета, војска и новинари

Послова Александар Вулин. Почеком ове седмице добили смо и милион доза кинеске вакцине "Синофарм", коју је прво примио министар здравља Златибор Лончар.

МИЛОШ ИВАНОВИЋ:

Желим слободно да контактирам са људима

примили су премијерка Ана Брнабић и поједини чланови Кризног штаба. Нешто касније стигла је и руска

несем вирус укућанима. Родитељи су се такође пријавили, а и сестра планира. Они су сви за руску, док је мени потпуно свеједно коју ћу примити.

Иван Вујковић, 33 године, професор математике из Шапца:

-Не планирам да се вакцинишем у скрије време. Моја породица и ја не спадамо у ризичну категорију, тако да ћемо сачекати да вакцине прво добију они којима су најпотребније.

Светлана Ковачевић, 78 година, пензионерка из Коцељеве:

-Примила сам вакцину против сезонског грипа, али не планирам за сада да се пријавим за вакцину против коронавируса. Не идем нигде и када излазим носим обавезно маску и мислим да је то довољно.

Дејан Љеповић, 42 године, лимар из Коцељеве:

-Недавно сам прележао корона вирус и имам антитела. Зато не размишљам о вакцини. Ако будем одлучио да примим било коју биће то када 80 одсто грађана већ буде вакцинисано, јер не-

ИВАН ВУЈКОВИЋ:

Не планирам да се вакцинишем у скрије време

СВЕТЛАНА КОВАЧЕВИЋ:

Не идем нигде и када излазим носим обавезно маску и мислим да је то довољно

Спутник В, којом су вакцинисани председник Скупштине Србије Ивица Дачић и министар унутрашњих

војска и новинари.

Јавност у Србији подељено је реаговала на могућност да се грађани вакцинишу. Док су једни ово дочекали са одушевљењем, други ни под којим условима не би пристали да приме вакцину.

Питали смо грађане Шапца и Коцељеве какав им је став по овом питању.

Милош Ивановић, 37 година, пољопривредни инжењер из Шапца:

-Пријавио сам се за вакцинацију још пре неколико дана. Желим слободно да контактирам са људима, без страха да се заразим и пре-

ДЕЈАН ЉЕПОВИЋ:

Недавно сам прележао корона вирус и имам антитела

мам превише поверења у безбедност и нисам сигуран да ли има било каквих последица.